

వారం వారం

ఆంధ్రదేశంలో గొప్పవాడు కావడానికి ఒక చిన్న ఉపాయం ఉంది. అది ఎవరూ అమలులో పెడతారనే నమ్మకం లేదుగాని అయినా బైటపెట్టక తప్పదు. ఒక అమూల్యమైన సత్యాన్ని కనిపెట్టినప్పుడు దాన్ని అందరి అంగుబాటులోకి తీసుకురావాలనే తత్వం నాది.

కాబట్టి చెబుతున్నా. ఆంధ్రదేశంలో నువ్వు గొప్పవాడివి కాదలచుకుంటే ఒక్కటే మార్గం, చచ్చిపో.

నమ్ము నామాట. చచ్చిపోయి చూడు. అప్పుడు నీకు అఖండ గౌరవం జరిగి తీరుతుంది. అదంతా నీకు కనబడను - నిజమే. కాని ఏ మృత్యువుకీ లొంగని నీ ఆత్మ ఒకటి ఏడిసింది కదూ? అది కనిపెడతూనే ఉంటుంది నీకు జరిగే మర్యాదలన్నింటినీ.

నీ మరణాన్ని ఎరస్కరించుకొని లౌను హాలులో జరిగే సానుభూతి సభలో నీ ఆత్మ చూరునుంచి వేళ్లాడుతూ వినబడని కరతాళధ్వనులు చేస్తుంది. నువ్వు బతికి ఉన్నప్పుడు చాటుగా నిన్ను తిట్టిపోసిన మిత్రులే నీ సుగుణ

ఆనందవాణి

రచయితలు చాలామంది తాము పంపించ రచనలు ప్రకటింపబడతాయో లేదో తెలియక చాలా తపాతపాపపడుతుంటారు.

మీ రచనలతోపాటు పోస్టుబిళ్ళలు కూడా పంపిస్తే సాధ్యమైనంతవరకూ ప్రకటించేదీలేనిది తెలియబరుస్తూ, ప్రకటించడానికి వీలులేనియెడల సదరు రచనలు త్రిప్పి పంపబడను.

ఆనందవాణికి ఏజంటు, చందాదారు మొదలయినవారు పంపించే మనియార్డర్లు వ్యక్తులపేర గాకుండా "మేనేజరు, ఆనందవాణి, నెం. 12, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు" అని ప్రాసిన పంపవలెను.

పరంపరలను జాబితా వేస్తూవుంటే నీ ఆత్మతో కలిగే ఆనందాన్ని స్మరించుకొని అయినా వెంటనే చచ్చిపో నాయనా వెంటనే చచ్చిపో.

ఇంకో సంగతి. నువ్వు ఆంధ్రదేశంనుంచి వీలయినంత నామ్మ గొప్పతనం పిండుకోవాలంటే సాధ్యమైనంత దూరంగా పారిపోయి జీవించవలసిందని నా సలహా. ఎంత దూరం పోతే అంత పొడుగ్గా సాగుతుంది నీ పేరు. ఈలోపున ఆంధ్రదేశం అవ్యాహతంగా విడదీయ వీరారాధన సాగిస్తుంది. ముఖ్యంగా వంగీ యల కళ్లానేపుజ్యానికీ, తమిళమణుల శేముషీ విశేషానికీ ఆంధ్రదేశం అంతా హారతి పట్టుతూ ఉంటుంది.

ఇంతలో నువ్వు చచ్చిపోయావన్న కబురు తెలుస్తుంది. ఆరోజు ఆంధ్రులకు పర్వదినం. ప్రతీ పట్టణంలోనూ, పల్లెటూరులోనూ అవాక్యానసగోచరమైన మహోత్సాహం వెల్లి విరుస్తుంది. నిన్ను ఎరగని వాళ్ళంటూ ఉండరు. "ఆయన మా ఇంటిపక్కనే ఉండేవాడు." "మే మిద్దరమూ కాలి నడకను పదిమైళ్లు ప్రయాణం చేస్తేమి." "మా పిల్లలందరికీ ఆయన చాకలేట్లు పంచిపెట్టేవాడు." ఇత్యాదయ్య.

తెలుగు ప్రతికలన్ని నీమీద సంపాదకీయాలు వ్రాస్తాయి. వాటిని వ్యాసపిండాలని 'ఆరుద్ర' లాంటి పెంకిపురుగు అంటేనేం గాక? తెలుగు ప్రతికలలో సంపాదకీయాలకి నీ అకాలమరణం (నువ్వెప్పుడు చచ్చిపోయినా అకాల మరణమే. సకాలంలో ఎవ్వరూ మరణించరనేది అందరికీ తెలిసిన రహస్యం.) కారణం కావడంకంటే నువ్వు కోరుకోదగ్గదేముంటుంది? ప్రతీ ప్రతికా నీ ఆత్మకి శాంతి లభించాలని పరమేశ్వరుణ్ణి కోరుతుంది. అది నీ ఆముష్మిక యాత్రకి ఎంత తోడ్పడుతుందో వేరే చెప్పాలా?

బతికిఉన్న శాశ్వ లోపాలను ఎంత శ్రద్ధగా, స్తనశల్య పరీక్ష గా యెంచగలకో చచ్చిపోయిన వాళ్ళ సద్గుణాలనుకూడా అంత నిర్దుష్టంగా, నిష్కామకర్మ గా బేరీజు వెయ్యగలిగినవారు ఒక్క ఆంధ్రులే అని మరిచిపోకు.

నీ 'విలువ'కు తగ్గ మూల్యం ఒక్క ఆంధ్ర దేశంలోనే లభించగలదని ఘంటాపథంగా చెప్పగలను. క్రాని దీనికి ఒకటే మరతుఉంది. చచ్చిపోవాలి.